

Monopol obecné školy končí

Čtyřicátník Pavel o sobě může s klidem říct, že je spokojený a hrdý otec. Jeho syn navštěvuje už třetím rokem osmileté soukromé gymnázium Open Gate, které před jedenácti lety založil nejbohatší Čech Petr Kellner. Dostal se tam po úspěšných přijímacích testech. Ve výborných výsledcích pokračuje a čerpá stipendium. Ostatně díky tomu si příjmově spíše středostavovská rodina může studium jediného potomka dovolit, hradit plnohodnotné školné by bylo nad její možnosti.

Se systémem výuky i znalostmi, jaké syn v Kellnerově gymnáziu dostává, je Pavel téměř bez výhrad spokojený. Státní škola ve srovnání s tím prohrává na plné čáře – v prostředí (Open Gate má moderní areál v Babicích u Prahy), erudici a zároveň lidském přístupu pedagogů, v důrazu na porozumění a zpracování informací, kritické myšlení a diskusi, ale zároveň náročnosti v podobě mezinárodních standardů. Po nástupu do primy si syn jen pomalu zvykal na pobyt v internátu, který je pro stipendisty povinný, postupně si ale na pravidelné odloučení od rodičů zvykl. „Mám samozřejmě dobrý pocit z toho, že dítě bude mít po absolvování gymnázia otevřené dveře na zahraničních univerzitách s dobrým jménem,“ říká Pavel.

Studium na Open Gate i na jiných soukromých školách láká v posledních letech stále více českých rodin. Zájem se přitom nesoustřeďuje jen na ty nejprestižnější. Co za tím je? Generace současných otců a matek vzdělání potomků přikládá mnohem vyšší prioritu, než tomu bylo dřív. Ty tam jsou doby, kdy rodiče své šestileté dítě předali systému a brali jako danou věc, že jsou to škola a stát, kdo určuje pravidla. A podvědomě se smiřovali s tím, že styl výuky v sobě nezapře dědictví z dob Rakouska-Uherska. Zato dnešní rodiče jsou mnohem emancipovanější, rádi by učitelům a ředitelům mluvili do řemesla, a to už od prvních let vzdělávání svých potomků. Chtějí dokonce ovlivňovat a přetvářet školství podle svých představ. Jenže spíše stagnující systém veřejného školství jim často není schopen vyhovět.

Zatímco soukromé střední školy, hlavně pak gymnázia vznikaly už od devadesátých let, v posledním období se zájem rodičů přesouvá k nestátním základním školám. Jenom v letošním roce jich přibýly rekordní čtyři desítky. Že jde o dlouhodobější a silící trend, dokazuje srovnání za několik uplynulých let. Od školního roku 2010/2011 se počet soukromých základních škol vyjma církevních zvýšil podle ministerských statistik ze 74 na více než dvojnásobek. Počet církevních základních škol stoupl do loňského školního roku z 31 na 40 škol. Naopak veřejný sektor musel několik desítek škol odepsat. Například obce jako největší zřizovatel přišly za uplynulých pět let o více než 30 škol, počet škol vedených pod kraji se snížil o dvacet. Stát a samosprávy nicméně stále dominují – z více než 870 tisíc žáků jich do soukromých a církevních základních škol v posledním školním roce chodilo pouze necelých 16 tisíc. Ze zhruba 4100 základek připadá na nestátní pouze asi pět procent škol.

Ty tam jsou doby, kdy rodiče své šestileté dítě předali systému a brali jako danou věc, že jsou to škola a stát, kdo určuje pravidla.

Také „vzpouora“ rodičů proti veřejnému školství je zatím menšinovou záležitostí. Podle loňské ankety společnosti Projekt Kalibro, která poskytuje školám srovnávací testy a dotazníkové výzkumy, je většina rodičů s kvalitou veřejných základních škol stále celkově spokojená. Nespokojených ale postupně přibývá. „Početně posiluje skupina rodičů, která má na průběh a výsledky vzdělávání svých dětí vyšší nároky a současně dostatek schopností a prostředků za těmito nároky jít,“ zdůrazňuje ředitel Kalibra

David Souček. Náročnější bývají hlavně vysokoškolsky vzdělaní lidé. V loňském dotazníku vyjádřili menší spokojenost než rodiče s nižším vzděláním například v tom, jak škola jejich děti učí cizí jazyky nebo pomáhá k rozvíjení podnikavosti. „Kromě obecně vyšších nároků na školu mají i vyšší zájem zapojit se do jejího života nebo se podílet na některých jejích rozhodnutích,“ doplňuje Souček.

Škola hrou podle rodičů

Data z průzkumů se shodují se závěry akademiků, kteří se dlouhodobě zabývají českým vzdělávacím systémem. „Rodiče se nehodlají smířit s tím, že veřejné školství je mnohdy hodně neefektivní a těžkopádné. Vidí, že například v odpoledním doučování angličtiny se děti naučí mnohem více než dopoledne ve škole,“ říká Arnošt Veselý z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dospělí podle něj často mají také jinou představu o tom, co by se ve škole učit mělo a nemělo. „A konečně chtějí, aby se s každým žákem zacházelo jako s jedinečnou osobností a plně se respektovala jeho individualita.“

Rodičovská nespokojenost podle odborníků častěji než dříve vyústí v přemístění dítěte do soukromé nebo církevní školy. Množí se ale i radikálnější rozhodnutí, kdy se skupina rodičů dohodne a založí si vlastní komunitní školu. Jedna taková, nazvaná Základní škola v pohybu, vznikla letos v Pardubicích. Snaží se vyučovat formou hry a rozvíjet přirozenou zvědavost dětí. Učitelé nezadávají domácí úkoly a přestávky nehlásí pravidelné zvonění, ale vyhlásují se podle potřeby. „Chceme, aby naše děti měly v rodinném prostředí a malém počtu šanci přirozeně hledat a pak se i věnovat tomu, co je jim vlastní,“ vysvětlila ředitelka Lenka Fialová. Zřizovatelský spolek čerpá například z metod montessoriovské školy, matematiku se snaží vyučovat podle didaktiky profesora Milana Hejného, číst se učí metodou sfumato, která umožňuje každému prvňáčkovi postupovat podle vlastního tempa.

Zkušenost z pardubické školy naznačuje, že ve většině případů nejde rodičům o výkon, ale spíš o osvojení dlouhodobě využitelných dovedností, návyků a postojů, jako je například schopnost spolupracovat a komunikovat s ostatními, prezentovat výsledky své práce, dále se vzdělávat nebo být důsledný a vytrvalý, ale současně tolerantní k ostatním. Rodiče si také více než dříve uvědomují, že chyby a nedostatky ve vzdělávání dětí způsobené v raném věku se později těžko napravují.

Podle Daniela Münicha z centra ekonomického výzkumu CERGE-EI existuje přímá souvislost mezi vznikem →

inzerce

**CENTRAL
GROUP**

MODERNÍ BYTY v Letňanech

za velmi dostupné ceny

**NOVÁ ETAPA
OD ZÁŘÍ**

- jen 5 minut na metro
- pěšky k nákupnímu centru
- lesopark v sousedství
- efektivní úsporné domy **B**
- ceny od 38.000 Kč/m² vč. DPH
- jen 10% ceny předem, zbytek až rok od nastěhování

* Detailní podmínky
na www.central-group.cz

GARANTOVANÁ
HYPOTÉKA PRO VŠECHNY*
max. **1,59% p.a.**

226 222 222

www.central-group.cz

Pět tváří české základky

Ekonom vybral hlavní typy tuzemských základních škol a pěti osobnosti, jejichž názory formují nové trendy v českém školství.

Alternativní cesty

Montessori, Waldorf, Daltonský plán, Začít spolu, přírodní školy a školky a do jisté míry i církevní školy. Jednotlivé přístupy a metody se různí, společné zůstává vymezení vůči tradičnímu systému – alternativní školy se snaží nabídnout přívětivější způsob výuky tam, kde klasická forma naráží na dětskou duši. Žáci takových škol si užívají volnější režim a neformální prostředí, učitelé je mnohdy neznámkují a netlačí k výkonům. O to aktivněji se mají děti podílet na výuce. Vznikají i malé soukromé školy z popudu rodičů. Všechny ale musí vzdělávat v souladu s rámcovým vzdělávacím programem ministerstva školství.

Elitní privátní ústav

Absolvování některého z nich otvírá dveře ke studiu na světových univerzitách a bere se jako start k úspěšné kariéře. Nejznámější a nejvyhledávanější soukromé školy financují velkopodnikatelé – například Open Gate nechal vybudovat nejbohatší Čech Petr Kellner. Jiné založili novátorsky uvažující pedagogové. Děti do nich většinou posílají rodiče, pro které je vzdělání potomků prioritou. A zároveň si mohou dovolit platit školné. Ačkoli soukromé školy dávají příležitost i nadaným dětem ze sociálně slabšího prostředí, zůstávají doménou majetnějších vrstev. Pověst elitních zařízení mají i některé státní školy.

Na jedné hromadě

Za komunismu jim téměř odzvonilo, ale po sametové revoluci znovu přibývaly. Pokračující vyhlídňování venkova malotřídky nezničila. Podle údajů ministerstva školství bylo v Česku loni 1450 základních škol s aspoň jednou třídou, kde se společně vzdělávali žáci z více ročníků. Malotřídky fungují podobně jako před staletími. Učitelé musejí zvládat různorodý přístup podle věku žáků, na druhou stranu výuka je pro děti přístupnější – v malotřídkách bývá méně žáků než v tradičních třídách. Při porovnání znalostí žáci z malotřídek nezaostávají, podle testování České školní inspekce dosahují v průměru lepších výsledků.

Dědictví po monarchii

Jak vypadá běžná česká základní škola? Přísný vládce katedry, který požaduje poslušnost a občas sáhne i k pohlavku, to už je dávno minulost. Jak ukázala šikana učitelky ze střední školy v pražských Malešicích, odhalená až po jejím úmrtí letos v únoru, v pozici týraných se ocitají spíše pedagogové. Některé stereotypy, jež systému vtisklo rakousko-uherské mocnářství, ale přetrvávají. Kritici státním školám vytýkají biflování místo rozvíjení tvůrčích schopností, důraz na hodnocení místo komplexního rozvoje, autoritativnost místo osobnějšího přístupu. Názory na potřebné změny se liší a systém se mění jen pomalu.

Sporná integrace

Speciální školy se z přehledu vymykají, v posledním roce se o nich ale diskutuje přinejmenším stejně jako o těch běžných. Otázka zní, zda vzdělávat děti se zdravotním postižením a specifickými nároky zvlášť, nebo je integrovat mezi ostatní? Společné vzdělávání prosazuje současná ministryně školství Kateřina Valachová, nemalá část pedagogů i veřejnosti je naopak proti. Inkluze se přitom týká hlavně takzvaných základních škol praktických, někdejších zvláštních škol, které navštěvují děti s lehčím mentálním postižením nebo jinými psychickými handicapy. Speciální školy, určené pro děti s vážnějším postižením, fungují dál samostatně.

Hledači nových cest

Ondřej Kania

Mladík, který svým příběhem názorně ukázal, že tradiční vzdělávací systém si neví rady s některými typy osobností. Na základní škole nosil čtyřky a na střední ho považovali za povaleče, pak se ale dostal na střední školu ve Spojených státech. Po návratu s kolegy založili společnost na zprostředkování studia v zahraničí a letos koupili většinový podíl v pražském EKO gymnáziu (nyní Pražské humanitní gymnázium), kde zavádějí nové metody výuky. Nedávno vyzval ke zrušení předmětů podle vzoru nové finské vzdělávací koncepce.

Martin Roman

Dříve nejvlivnější manažer polostátní firmy se stále více profiluje jako inovátor českého školství. Vystudovaný právník se zaměřil na vzdělávání ještě v době, kdy šéfoval energetické skupině ČEZ. V roce 2007 ovládl PORG a postaral se o jeho „naklonování“. O čtyři roky později spustil projekt Čtení pomáhá, jež má vést děti ke čtení a zároveň rozvíjet jejich sociální čtení. Po odchodu z dozorčí rady ČEZ se vrhl na studia pedagogiky v Británii a nedávno získal magisterský titul na University College London. Propaguje tzv. formativní metodu vzdělávání, která hledá co neefektivnější postupy výuky.

Ivana Janečková

Spolu se svým manželem Tomášem, bratrem známějšího burzovního podnikatele Karla Janečka, vybudovala alternativní školy Duhovka, které fungují podle konceptu montessorí. Škola se zaměřuje na rozvoj individuality dětí, vstřícné prostředí a tempo výuky. První školku založili manželé před osmi lety poté, co nemohli najít místo ve státní školce pro nejstaršího syna. V současnosti Duhovka Group zahrnuje dvě školky, základní školu a osmileté gymnázium. Podle Janečkové se dětem v jejich školách dostává stejného množství informací jako v běžné škole.

Břetislav Svozil

Alchymista českého školství s přesahem do různých oborů, například etnografie nebo ekologie. Dříve vedl základní školu v moravském Deblíně. V současnosti je manažerem projektu Open School Space. Jeho součástí je škola Labyrinth, která otevřela tento měsíc a čerpá z konceptu tzv. laboratorních škol. Ten vznikl před sto lety ve Spojených státech a vychází ze spolupráce univerzit a škol různých stupňů. Základem je propojení poznatků a metod z různých oborů a jejich použití ve výuce.

Ondřej Šteffl

Hledáme-li někoho, kdo by si mohl dělat nárok na označení hybatele, či snad dokonce gurma polistopadového českého školství, nutně narazíme na Ondřeje Šteffla. Už v roce 1990 založil soukromé gymnázium PORG v Praze-Libni, první nestátní školu po sametové revoluci. Přes dvacet let šéfuje společnosti Scio, jejíž srovnávací testování je zřejmě nejuznávanějším měřítkem výsledků tuzemských žáků a studentů. Neuznává známkování a kritizuje malichernosti v debatě o českém vzdělávání, například státní maturity považuje za marginální. Zdůrazňuje význam vzdělávání mimo klasickou školní docházku. V posledních letech se pustil do zakládání škol se značkou Scio.

Jak vidí školství průmyslník

Dalibor Dědek,

majitel firmy Jablotron

1. Co by nemělo chybět škole, kam byste chtěli dávat své děti?

Učitelé typu Igor Hnízdo z Obecné školy.

2. Potřebuje školství známkovat v klasické škále 1–5?

Myslím si, že je to vhodné.

3. Je klíčová maturita z matematiky?

Ano!

4. Kolik dětí by podle vás mělo sedět ve třídách, aby byla výuka efektivní?

Myslím, že pro výuku teorie zvládne schopný pedagog možná až 40 žáků. Na praktická cvičení však musí být třídy členěny do skupinek s nejvýše 15 žáky.

5. Kdybyste dnes mohl jít znovu do školy, co byste se tam chtěl naučit?

Chtěl bych tam hlavně nalézt skutečné pedagogy, kteří rozumí tomu, co mají učit, ale hlavně to umí atraktivní a srozumitelnou formou předat.

6. Má cenu reformovat stávající školství, nebo je zapotřebí budovat paralelní systém?

Zastavme proboha neustálé reformy. Jsem zastáncem evolučního zdokonalování namísto pokusů.

7. Máte nějakou ideální zahraniční předlohu vzdělávacího systému?

Ne. Ale myslím, že vše je otázkou kvalitních a motivovaných učitelů a přístupu rodičů. Podívejte se, jaké výsledky mají v našich školách děti Vietnamců. Možná jejich tlak na vzdělání nese lepší výsledky než přemíra pěstování osobností školáků.

8. Vyřeší problém vzdělávání vyšší platy učitelů?

Pokud by byly nastaveny tak, aby do školství přilákaly skutečně schopné pedagogy, tak ano.

9. Měli by rodiče přispívat na vzdělání svých dětí?

Ano. Alespoň symbolicky. Co je zdarma, to nemá v lidském vnímání hodnotu. Zavedl bych ale to, že pokud má student dobré výsledky, je mu školné kompenzováno.

alternativních škol a tím, jak se prohlubují rozdíly v názorech na podobu a roli státních škol ve veřejné debatě. Právě skutečnost, že roste počet schopných a vlivných lidí, kteří se o školství a vzdělávání vážně zajímají, v důsledku ještě více tříbí pohledy na správné fungování resortu. „Také jde o generační efekt. Čtvrtstoletí po listopadu začínají mít děti lidé, kteří prožili mládí ve svobodě,“ říká Műnich a připomíná, že školství bylo po sametové revoluci dlouho ve stínu jiných témat. Ostatně ministerstvo školství zrovna nepatřilo mezi úřady, o které by se vedly hádky při sestavování koalic. Jeho atraktivita později stoupla spíše kvůli přísunu a rozdělování dotací Evropské unie. Je možná příznačné, že současná ministryně Kateřina Valachová nevzešla z oboru a nemá s pedagogikou velké zkušenosti – je právnička se zaměřením na vládní legislativu.

➤ Přetrvává tady potřeba se chovat nadřazeně, ve školách se vyká, není zvykem, aby dítě prezentovalo svůj názor.

Velká jména z byznysu

Školy nezakládají jen rodiče, podnikavě založení pedagogové nebo církve. Přibývají také soukromé vzdělávací instituce, za nimiž stojí lidé z nejvyšších pater byznysu. Průkopníky jsou již zmínění Petr Kellner a Martin Roman. Mimochodem, oba své projekty podstatně rozšířili. Ke gymnáziu Open Gate přibyla základní škola a k PORG v pražské Libni se přidala další dvě gymnázia a základní školy v Krči a Ostravě. Roman si po odchodu z ČEZ vybral pedagogiku jako svoji novou pracovní náplň. Po nedávno dokončených studiích v Londýně se zřejmě chce více prosazovat v odborných diskusích. Zdůrazňuje, že českým učitelům chybí poznání moderních metod výuky, a vyzývá pedagogické fakulty, aby studenty průběžně seznamovaly s výsledky vědy a výzkumu.

Vedle dvojice známých miliardářů, kteří do školství vstoupili už během minulého desetiletí, stojí za zmínku také někteří jejich následovníci. Například Pavel Iványi, výkonný ředitel investiční skupiny DRFG, který založil mezinárodní školu International School Brno. „Tvrdím, že školství je obrazem společnosti. Přetrvává tady potřeba se chovat nadřazeně, ve školách se vyká, není zvykem, ➔

Road Efficiency

*ZDROJ SDA ČR

- Nízké celkové náklady
- + vysoká bezpečnost
- + maximální využití vozidla

Efektivita je součtem detailů

Mercedes-Benz
Trucks you can trust

Jak vidí školství dlouholetý bankéř

Pavel Kavánek,
bývalý šéf ČSOB

1. Co by nemělo chybět škole, kam byste chtěl dávat své děti?

Radost, inspirace, rozmanitost. Podpora celistvého rozvoje, nejen rozumu.

2. Potřebuje školství známkovat v klasické škále 1–5?

Instituce školství to asi potřebuje, vzdělanosti a výchově to ubližuje.

3. Je klíčová maturita z matematiky?

Matematika à la Hejný nebo Khan Academy je důležitá, maturita ne – životní dovednosti jsou důležitější.

4. Kolik dětí by podle vás mělo sedět ve třídách, aby byla výuka efektivní?

Děti by ve třídách sedět neměly. Pro různá témata je třeba nalézat vhodný počet.

5. Kdybyste dnes mohl jít znovu do školy, co byste se tam chtěl naučit?

Nenásilnou komunikaci, respektive empatické naslouchání.

6. Má cenu reformovat stávající školství, nebo je zapotřebí budovat paralelní systém?

Reformovat stávající školství nejde. Je třeba postavit nový tvar. Paralelní rozmanité přístupy mohou být inspirací pro jeho jednotlivé součásti.

7. Máte nějakou ideální zahraniční předlohu vzdělávacího systému?

Nejednu. Nikoliv pro „školství“, ale pro vzdělávací systém se dá nalézt spousta vhodných a inspirativních součástí.

8. Vyřeší problém vzdělávání vyšší platy učitelů?

Nevyřeší, ale mohou pomoci.

9. Měli by rodiče přispívat na vzdělání svých dětí?

Ano, je nutné, aby rodiče přispívali (nefinančně) svým zájmem a podporou a neodkládali pasivně děti do školy.

aby dítě prezentovalo svůj názor. Musíme lidem a učitelům říct, že to chceme dělat jinak,“ říká. Při obsazování sboru vsadil hlavně na učitele ze zahraničí, z pětadvaceti jich jsou Češi pouze tři. Podobný pohled na věc jako Iványi má také Ondřej Kania, podnikatel narozený už po sametové revoluci, kterého podnítila vlastní zkušenost během středoškolských studií ve Spojených státech, aby si s kolegou pořídil gymnázium v Praze. Vlastní projekt školek a škol Montessori zafinancoval Tomáš Janeček, bratr a někdejší spoluinvestor burzovního podnikatele Karla Janečka.

Místo učitele je tu průvodce

Podrobně vysvětlovat, čím jsou vlastně vyhlášené soukromé školy lepší než ty běžné, je nejspíš zbytečné. Rozdíly jsou vesměs dobře známy. Ten hlavní je v přístupu k procesu učení – neboli dobrá škola ví, jak učit, aby se žáci uměli naučit. Důraz se klade na aktivní zapojení žáka do probírané látky, na diskusi a rozvoj kritického myšlení. Samozřejmě je nižší počet žáků ve třídě, osobnější a méně autoritativní přístup učitele, ale třeba i důkladnější výuka cizích jazyků a zájezdy i stáže v partnerských školách v zahraničí. Z pohledu žáků mnohých privátních škol je jistě příjemné, že si mohou oproti běžným školákům ráno přispat.

Školní řád libeňské školy PORG se svým konzervativnějším pojetím blíží obecné škole, řád Open Gate se oproti tomu více rozepisuje o právech žáka.

V konkrétních metodách se jednotlivá nestátní pojetí od sebe liší. Stačí se podívat do školních řádů. Například ten z libeňské školy PORG se svým konzervativnějším pojetím blíží obecné škole (hned čtyři odstavce kupříkladu věnuje pravidlům pro používání elektronických přístrojů). Řád Open Gate se oproti tomu více rozepisuje o právech žáka – ať už jde o projevování názorů a připomínek, nebo možnost obrátit se přímo na ředitele školy, pokud není spokojen se svým hodnocením. Na druhou stranu Kellnerova škola od dětí vyžaduje, aby nosily uniformy a bydlely na internátu. Dál od tradičního pojetí jsou školy založené společností Scio. Tamní žáci se kupříkladu nemusí obávat, že dostanou pětku. Zakladatel Scia Ondřej Šteffl je přesvědčený,

že známky ničí tvořivost a motivaci. Škola také nepoužívá termín učitel, ale „průvodce“, s nímž si školáci sestavují individuální plán a jenž dává zpětnou vazbu jim i rodičům. Podobně jako přístupy se liší také výška školného – od jednotek tisíc za měsíc až po stovky tisíc za školní rok.

Bez razítka to nejde

Stát se zatím nemusí obávat, že by ztratil nad bojem soukromých škol kontrolu. Například si nemohou určit, co chtějí. Všechny se musí řídit příslušným rámcovým vzdělávacím programem. Stát nebo samospráva také mohou regulovat svoji konkurenci a občas toho využívají. Jako účinná bariéra funguje postoj příslušné obce, jejíž souhlas je vedle řady formulářů, povolení a získaných akreditací jednou z podmínek vzniku soukromé školy. O tom, že ne všechny žádosti bývají kladně vyřízeny, se v posledních letech přesvědčily například církevní školy. Arcibiskupské gymnázium na pražských Vinohradech neuspělo s plány na rozšíření, protože úředníci na pražském magistrátu rozhodli, že osmiletých gymnázií je v hlavním městě už dost. Na podobné zdůvodnění narazil řád augustiniánů, když si chtěl ke školce a základní škole v pražské Krči otevřít ještě gymnázium.

Zastánce nemají soukromé školy ani v současné ministryni. „Osobně nejsem příznivcem zakládání soukromých škol. Není systémové, aby vznikala nová a nová zařízení podle toho, jak děti stárnou od mateřských po střední školy,“ řekla Valachová v jednom z rozhovorů před začátkem tohoto školního roku. Rodiče, kteří zakládají alternativní školy, podle ministryně nemají zájem hovořit o kvalitě těch veřejných. „Občas za mnou přicházejí kolegové z privátní

školské sféry s nějakými náměty, a když je vyzvu, aby je rozpracovali i pro veřejné školství, už je pak nikdy nevidím,“ uvedla. Nutno také dodat, že veřejné základní školství se kvalitativně nehroutlí. I mezi těmito školami mají některé velmi dobrou pověst a jsou žádané. A děti do nich posílají i rodiče, kteří by mohli platit bez problémů vysoké školné. →

inzerce

YVEMNY

Plyn levnější v rámci neregulované složky jeho ceny až o 30%*

s naším novým tarifem Rodina+. K tomu navíc asistenční služby AXA ASSISTANCE zdarma.**

840 555 333 | callcentrum@ppas.cz **www.ppas.cz**

*Kalkulovaná cenová úspora z neregulované složky ceny plynu dle pásma spotřeby v porovnání oproti ceníku 1/2016/ZP/MODOM. ** „Pojistění asistenčních služeb v domácnosti“ Pojistný program Základ PP-D-PP-ZÁKLAD ze dne 1. 7. 2014 poskytované za podmínek uvedených na www.ppas.cz.

**PRAŽSKÁ
PLYNÁRENSKÁ**

Spojení energií i služeb

Jak vidí školství manažer s mezinárodní zkušeností

Pavel Iványi,

ředitel investiční skupiny DRFG

1. Co by nemělo chybět škole, kam byste chtěl dávat své děti?

Kantoři, kteří mají zájem o své zákazníky, děti a jejich rodiče, a takto je i vnímají. Kantoři, kteří k dětem přistupují vstřícně a mají zájem jim nabízet maximální výzvu a pomocnou ruku.

2. Potřebuje školství známkovat v klasické škále 1–5?

Ano, ale je zapotřebí ho doplňovat slovní zpětnou vazbou a diskusí o výsledcích.

3. Je klíčová maturita z matematiky?

Ano, ale ve dvou verzích. Alfa pro lehčí, finančně ekonomické zaměření a beta pro těžší, exaktní předměty.

4. Kolik dětí by podle vás mělo sedět ve třídách, aby byla výuka efektivní?

Tak 20–25. U výuky v cizím jazyce maximálně 15.

5. Kdybyste dnes mohl jít znovu do školy, co byste se tam chtěl naučit?

Něco o sobě, o mém okolí, o světě.

6. Má cenu reformovat stávající školství, nebo je třeba budovat paralelní systém?

Nemůžeme si dovolit nereformovat stávající školství. To tu bude, i když se dále bude vyvíjet paralelně soukromé školství. Jedno pak může doplňovat a podporovat to druhé.

7. Máte nějakou ideální zahraniční předlohu vzdělávacího systému?

Ta určitě neexistuje. Musíme se učit ze všeho dobrého ve světě. Ale na to jsme moc arogantní a pořád se přesvědčujeme, že naše školství „je jedno z nejlepších“.

8. Vyřeší problém vzdělávání vyšší platy učitelů?

Určitě ne, ale bez vyšších platů školství nevylepšíme.

9. Měli by rodiče přispívat na vzdělání svých dětí?

Ano, ale pouze dle možností tak, aby šanci na špičkovou výuku měl každý.

Riziko podle expertů nespočívá ani tak v celkovém počtu, ale spíš v selekci chytrých a bohatých dětí. Odborníci už varují, že pokud se veřejné školství nezmění, společenské a ekonomické elity si pro své děti vylobbují a vytvoří paralelní školský systém. „To by samozřejmě vedlo k nárůstu rozdílů jak ve společnosti, tak regionálně. Předškolní a základní školství by přitom mělo sociální a ekonomické rozdíly snižovat,“ říká Daniel Münich. Podobné obavy má i jeho kolega z CERGE-EI Filip Pertold: „Pokud bude pokračovat zaostávání veřejného školství za očekáváním lidí, povede to k větším nerovnostem ve společnosti a izolaci jednotlivých skupin obyvatel, které se nebudou už prakticky nikde potkávat, snad kromě voleb, kde to pak dopadne velkou deziluzí té méně početné skupiny.“ Z ministerstva školství ale zatím podobné obavy slyšet nejsou.

Úvahy, že by šlo hrozícímu elitářství zabránit rozšířením stipendií, zpochybňuje zkušenost otce zmíněného v úvodu článku. Právě nad tímto tématem jedinkrát zapochybuje o bezchybnosti výběrového soukromého gymnázia. „Byť se škola snaží a dělá, co může, rozdílly v zázemí se projevují. A s rostoucím věkem dětí se zvyrazňují,“ říká Pavel. I když se ve škole nosí uniformy, je znát, že děti z movitějších rodin mají dražší oblečení. Jako nejvýraznější symbol pro začlenění slouží technika, hlavně chytré mobily a tablety. Mezi dětmi se pak formují skupinky podle majetkového statusu rodičů. Nepomáhá ani pravidlo, že děti-stipendisté musí od pondělí do pátku bydlet ve školním internátu. Potomci plátců takovou povinnost nemají. „Asi se s tím nedá moc dělat, se stejným problémem se přece potýkají i stipendisté na Oxfordu,“ podotýká otec.

Jak soupeření klasického státem prosazovaného systému s novátorskými přístupy dopadne? „Lze očekávat, že k tradičnímu vzdělávání, jak ho známe už skoro dvě století, bude sílit alternativa, která ho časem překoná a nahradí,“ předpovídá David Souček z výzkumné společnosti Kalibro. Jiní odborníci soudí, že stát může porážce předejít. Podle Münicha by neměl vzdělávací alternativy omezovat, ale měl by zlepšit veřejné školství právě i tím, že ho otevře různým přístupům,lepší hodnocení pedagogů, soustředí se na jejich přípravu nebo bude více sledovat výsledky vzdělávání na místní i národní úrovni. „Aby se oslabily motivace elit hledat či vytvářet pro jejich děti něco speciálního,“ vysvětluje Münich. Právě ve zvýšené angažovanosti rodin vidí paradoxně také naději. „Zájem veřejnosti o školství a vzdělávání je důležitý pro potřebné změny.“

Prologis Park Prague-Airport

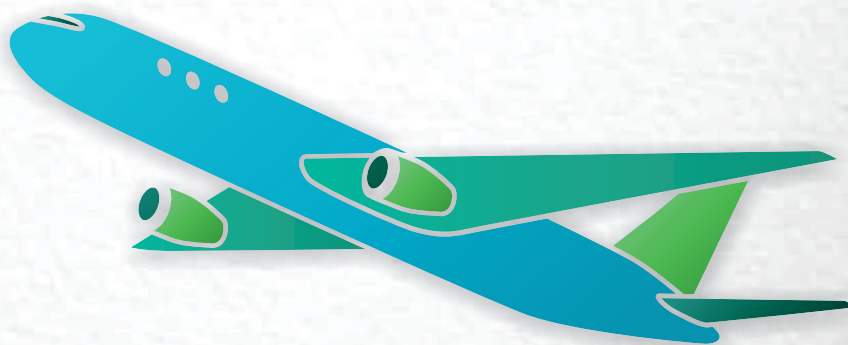
NOVÁ BUDOVA PŘISTANE UŽ BRZY

Když se řekne „logistické prostory v Praze-západ“,
co vás napadne jako první? Lukrativní lokalita?
Energetická úspora nebo flexibilita?

Díky špičkově moderním budovám v Prologis Park
Prague-Airport můžete maximalizovat efektivitu vašeho
dodavatelského řetězce.

- 11 700 metrů čtverečních dostupných moderních prostor
- Energeticky úsporná řešení
- Vynikající infrastruktura a spojení městskou hromadnou dopravou

Takže, když se řekne „logistické prostory v Praze-západ“ ...
Jaké jméno vás napadne jako první?

Váš lokální partner pro globální obchod™

Prologis je s více než 985 300 m² v 9 parcích vedoucím
poskytovatelem distribučních nemovitostí v České republice.

PrologisPragueAirport.com

PROLOGIS